

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι Δρ. 8
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. Χρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πῶσα αἰτήσις ἀπευσθύνεται :
Διευθύνσιν Φωνῆς τῆς Ἡπείρου
Ἀθ ἡ ν ο ς

ΕΤΟΣ ΟΓΔΟΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 Σεπτεμβρίου 1899 ἕως 15 Μαρτίου 1900. Ὁρεῖλουν δὲ οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐγγραφῶσιν συνδρομηταὶ νὰ προαποστείλωσι καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶναι τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ ὀκταετίας συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπανταχοῦ διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

ΕΞ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Ἡ ἐκλογὴ τοῦ Πατριάρχου. — Αἱ ἐνέργειαι τοῦ Πατριάρχου καὶ Σαῖ. — Ἡ συνεννόησις τῶν συνεργῶν. — Πῶτοι οἱ μέλλοντες ὑποψήφιοι. — Ὁ Ἕλληρ πρόεδρος.

Ὡς εἶναι γνωστὸν, κατὰ τοὺς Ἀποστολικούς κανόνας, οὐδέποτε ἐπιτρέπεται νὰ προεδρεύῃ ἀπλοῦς κληρικὸς ὅταν εἰς τὴν συνέλευσιν παρίστανται ἀρχιερεῖς. Ὁ ἀρχιδιάκονος τῶν Πατριαρχείων, βλέπων ὅτι ἐὰν ἐφηρμοζόντο οἱ ἱεροὶ καὶ ἀποστολικοὶ κανόνες θὰ ἐφευγεν ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ ἡ ἐκλογῆ τοῦ Πατριάρχου, ἐπραξεν ὅπως τὸ ἀντίθετον καὶ ἐξελέγη τοποτηρητὴς ὁ εἰς Πόρτ-Σαῖδ ἐφημέριος. Ἀφοῦ δὲ ἀπέτυχεν ἡ ἐκλογὴ Ἰωακείμ τοῦ Γ' ἐνεργεῖ νῦν νὰ κατορθώτῃ νὰ συγκεντρώσῃ τὰς περισσοτέρας ψήφους εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ μᾶλλον ἀρεστοῦ αὐτῷ· εἰς τὸν ἀγῶνα δὲ τοῦτον, τὸν παρὰ τὰ κεκανονισμένα καὶ παρὰ τὰ συμφέροντα τῆς ἐκκλησίας, κατώρθωσε νὰ παρασύρῃ καὶ τὸν ἀξίοτιμον ἀντιπρόσωπον τῆς ἐλληνικῆς Κυβερνήσεως κ. Γρυπάρην, διότι ἐν Αἰγύπτῳ 4—5 μόνον ἐκκλησίαι ὑπάγονται ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν διοίκησιν τῶν Πατριαρχείων, αἱ δὲ λοιπαὶ ὑπάγονται εἰς τὴν προστασίαν τῆς ἐλληνικῆς Κυβερνήσεως· συνεπῶς οἱ ἐφημέριοι τῶν ἐκκλησιῶν τούτων ἐξαρθῶνται ἀπὸ τὸ ἐλληνικὸν προξενεῖον. Ἐπειδὴ δὲ ἡ Αἰγυπτιακὴ κυβερνήσις ἐνέκρινεν ὅπως λάβωσι μέρος εἰς τὴν ἐκλογὴν καὶ ἀντιπρόσωποι τῶν Ἑλληνικῶν ὑπηκόων κοινοτήτων ἐννοεῖται ὅτι πολλὴν θὰ ἐνασχέσωσιν αὐταὶ ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς. Ἐπειδὴ δὲ ὁ ἐν Ἀθήναις ἐλληνικὸς τύπος δὲν ἐφωτίσθη ἐπαρκῶς ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ποιοῦμαι ὑμῖν τὰς ἀνακρινώσεις ταύτας. Συνάμα δὲ πληροφορῶ ὑμᾶς ὅτι αἱ συνεχνίαι κατανοήσασαι τὰ τεκταινόμενα συνεννοοῦνται ἤδη κατ' ἰδίαν περὶ τῶν μέτρων τὰ ὁποῖα θὰ λάβωσιν ὅπως μὴ ἀνέλθῃ ἐπὶ τοῦ Ἀποστολικοῦ θρόνου πρόσωπον ἐντελὲς ἀκατάλληλον, ἀλλ' ἱκανὸν καὶ μὲ καθαρά αἰσθήματα ὑπὲρ τοῦ γοήτρου τῆς ἐκκλησίας, ὅπερ νὰ συντάξῃ κανονισμοὺς καὶ νὰ καταρτίσῃ εἰς τὸ Πατριαρχεῖον σύνοδον ἢ ἐπιτροπὴν συμβουλευτικὴν ὅπως ἅπασαι αἱ ἄλλαι πατριαρχικαὶ ἐκκλησίαι. Θὰ ὑποδείξωσι δὲ καὶ ἰδίους ὑποψηφίους, ἥτοι ἐκ μὲν τοῦ θρόνου τῆς Αἰγύπτου τοὺς Νεκτάριον Κεφαλᾶν διευθύνοντα νῦν τὴν Ριζάρειον Σχολὴν καὶ τὸν μητροπολίτην Θηβαίδος, ἐκ δὲ τοῦ

Οἰκουμενικοῦ θρόνου τοὺς μητροπολίτας Δέρκων καὶ Ἰωαννίνων. Περιττὸν θεωρῶ νὰ προσθέσω ὅτι ἀρίστην ἐνεποίησεν ἐντύπωσιν ἡ φήμη ὅτι καὶ ὁ κλεινὸς τῶν Ἰωαννίνων μητροπολίτης, ὁ σεμνὸς καὶ ἀπερίττος Γρηγόριος ὁ ἀφοσιωθείς πάντοτε πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν συμφερόντων τῆς ἐκκλησίας θὰ προταθῇ ὡς ὑποψήφιος· οἱ γνωρίζοντες αὐτὸν εἶνε εἰς θέσιν νὰ ὁμιλήσωσι περὶ τῶν προτερημάτων αὐτοῦ κοσμοῦσι τὸν ἅγιον Ἰωαννίνων. Θὰ εἶνε δὲ εὐτύχημα ἐὰν κατορθωθῇ νὰ ἐκλεγῇ αὐτὸς πατριάρχης, διότι δι' αὐτοῦ ὁ Θρόνος τῆς Ἀλεξανδρείας θὰ λάβῃ νέαν αἵγλην.

ΕΚ ΜΕΤΣΟΒΟΥ

Αἱ ρωμουνικαὶ προγαγάνδαι καὶ αἱ ἐλληνικαὶ ἐφημερίδες. — Ἡ κατάστασις ἐν γένει. — Τί πρέπει νὰ γείνη.

Περὶ ἡλθον εἰς χεῖρας μου ἐλληνικαὶ ἐφημερίδες ἐν αἷς μὲ παχέα γράμματα ἀναγράφονται τὰ κατορθώματα τῆς ρωμουνικῆς προγαγάνδας ἐν Ἡπείρῳ καὶ δὴ ἐν αὐτῇ ἀκόμη τῇ Θεσσαλίᾳ. Δὲν ἠξεύρομεν τί γίνεταί εἰς τὴν Θεσσαλίαν καὶ Μακεδονίαν, ὅσον ὅμως ἀφορᾷ τὴν Ἡπείρον δύναμεθα διὰ τοῦ ἐπισημοτέρου τρόπου νὰ διαβεβαιώσωμεν οἰονόηποτε ὅτι ἡ προγαγάνδα κοπανίζει καὶ θὰ κοπανίσῃ ἀέρα· ἀνάθεμα καὶ ἂν τὴν συλλογίζηται κανεὶς καὶ μάλιστα ἐδῶ εἰς τὸ Μέτσοβον· τί μᾶς κάμνετε τὰς ἐδῶ ἀρχάς! ἔχουν καμμίαν τέχνην αἱ ἐφημερίδες ἂν ὄχι νὰ μᾶς ἀπαλλάξουν ἀπὸ αὐτὰς ἀλλὰ τοῦλάχιστον νὰ βελτιωθῇ κάπως ἡ κατάστασις μας; ἂς τὸ πράξουν. Ἀς ἀποφασίσουν νὰ στείλουν ἀντιπρόσωπους νὰ περιέλθωσι τὴν Ἡπείρον καὶ νὰ ἀντιληφθῶσιν ἰδίους ὁμῶς τί ὑποφέρει ὁ κόσμος ἐδῶ ἀπὸ τὰ τέρατα αὐτὰ τὰ λεγόμενα Τουρκὸς Γιαννιώτης καὶ ἀρβανίτης, καὶ ὄχι ἀπὸ αὐτοῦ μᾶς ξεφουρνίζουν ἀνύπαρκτα κατορθώματα τῆς ρωμουνικῆς προγαγάνδας. Ἐδῶ μᾶς ἐπῆραν τὸ πετσί, ἐγεμισαν αἱ φυλακαὶ πτωχῶν ἀπὸ τοὺς ὁποίους ζητοῦσι καθυστερούμενα δασύματα μεμακρυσμένων συγγενῶν πρὸ τεσσαρακονταετίας ἐκπατρισθέντων ἢ ἀποβιωσάντων εἰς τὰ ξένα. Καθ' ἑκάστην καὶ νέαν μέθοδον ἐφευρίσκουν διὰ νὰ καταπιέσουν τὸν κόσμον. Φιλονομώτερος καὶ ἡσυχώτερος ὑπήκοος ἀπὸ τοὺς Ἡπειρώτας δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ὑπάρξῃ πουθενὰ καὶ ἴσως ἐνεκα τούτου ἀπεφάσισαν αἱ ἀρχαὶ τὴν ἐξόντωσίν μας. Εἶνε ἀνάγκη μεγάλη νὰ γίνῃ ἐνέργεια εἰς τὰς μεγάλας Δυνάμεις, νὰ παραστησωμεν εἰς αὐτάς τὰ βάραντά μας· ἴσως λάβουν οἶκτον καὶ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀποκληρούς, οἵτινες ὑποφέρομεν χειρότερον καὶ ἀπὸ τοὺς Ἀρμενίους ἀκόμη. — Εἰς τὰ Ἰωάννινα ὅπου εἶνε οἱ πρόξενοι πιθανὸν νὰ μὴ φέρωνται τόσον σκληρῶς οἱ Τουρκοὶ, ἐδῶ ὅμως, εἰς τὸ Ζαγόριον καὶ εἰς τὰ ἄλλα μέρη τῆς Ἡπείρου εἶνε ἀνεκαδιήγητα τὰ χάλια μας. Ἀκούονται αἰφνης εἰς ἐν χωρίον λησταί, ἀμέσως τὴν ἄλλην ἡμέραν πλακώνουν τριακόσιοι νιζάμιδες μὲ τὰς σάλπγκας πρὸς καταδίωξιν αὐτῶν, ὡς νὰ τοὺς λέγουν μὲ τὰς σάλπιγκας φύγετε σεῖς οἱ ὀλίγοι λησταί διὰ νὰ ἔλθωμεν ἡμεῖς οἱ περισσώτεροι. Μὰ τὴν ἀλήθειαν καλλίτερα νὰ πηγαίνουν οἱ λησταί εἰς ἕνα χωριὸν παρὰ ὁ αὐτοκρατορικὸς

στρατὸς, διότι οἱ μὲν λησταὶ θὰ ζημιώσωσι τοὺς εὐπόρους ἐντὸς τοῦ χωρίου, ἐν ᾧ ὁ αὐτοκρατορικὸς στρατὸς πλουσίους καὶ πένητας εἰς καταλύματα μὲ τὰ παρεπόμενα.

ΤΣΙΑΜΙΚΑ

Ἡ Ἐξαρχία Γηρομερίου. — Νέα ἀπόφασις τῶν Πατριαρχείων. — Ἀντηρὸν τὸ μέτρον. — Ἡ Πάργα ἔδρα τῆς Ρεζῆς.

Τὸ φλαῖγον ζήτημα ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ εἶναι ἤδη τὸ τῆς ἐξαρχίας Γηρομερίου· αὕτη ἐν ἀμαρτίαις βιούσα ἄλλοτε αὐτοκέφαλος, ἀσύνδοτος καὶ ροκανίζουσα τὰ ψυχία τῆς Μονῆς, μεγάλως δυσχερὴς ἐκ τῆς καταργήσεως τῆς καὶ τῆς προσαρτήσεως τῶν χωρίων τῆς εἰς τὴν Μητρόπολιν Πραμυθίας καὶ Φιλιατῶν, διὸ καὶ ἐκίνησεν ἐκτοτε ἀγωγὴν ἐν ταῖς Πατριαρχείαις διὰ τὴν τοιαύτην ἀπόφασιν τῆς Συνόδου, ἔχουσα ἐπὶ κεφαλῇς διαβόητον τινα Ἰ. Κωλέτην κλ. Καὶ μέχρι μὲν πρὸ τῆς ἡ φωνῆ τῆς φωνῆ βωῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, τελευταῖον ὅμως φαίνεται ἡ Α. Θ. Παναγιότης εἰσηκούσατο τῶν δεησῶν τῆς καὶ μετὰ τῆς ἱερᾶς συνόδου ἀπεφάσισε τὴν ἀποστολὴν ἐξάρχου ἐπιτοπίως διὰ νὰ ἴδῃ πόσοι ἐξαρχιώται θέλουν τὴν ἐξαρχίαν πάλιν, καὶ πόσοι τὸ νῦν καθεστὸς. Πάντα ταῦτα παρεσκευασμένα καὶ ἡ τοιαύτας περιπετείας σχοῦσα ἐξαρχία θὰ ἐνθρονισθῇ φαίνεται ὡς καὶ πρότερον· λυπρὸν ἡ Μ. Ἐκκλησία ἐν εἵδει ἐλληνικοῦ κοινοβουλίου νὰ ἀποφασίσῃ καὶ νὰ ξαναποφασίσῃ νὰ ἐκδίδῃ τόμους ἐπὶ μὲν, ν' ἀαιρῇ δ' αὐτοὺς ἐπὶ τοῦ δέ, ἀκολουθοῦσα συμπαθείας τε καὶ συμφέροντα. Ἡ Μ. ἐκκλησία ἔπρεπε νὰ εἶνε στερεὰ καὶ ἀκλόνητος ἐν παντί καὶ ὄχι νὰ ρυμουλκῆται ἀπὸ Κωλέτιδας, μεγάλως δὲ θὰ μειώσῃ τὴν ὑπόληψίν τῆς ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἐὰν μέχρι τέλους ὑποχωροῦσα ἀποφασίσῃ τὴν ἀνασυστάσιν τῆς ἐξαρχίας, ἥτις οὐ μόνον λόγον ὑπάρξεως δὲν ἔχει, ἀλλὰ καὶ ἐπιβλαβὴς ἐστὶ τῇ λοιπῇ ἐπαρχίᾳ. — Ἐπίσης ἀπασχολεῖ τὸ κοινὸν ἡ μετὰ τῆς Μουδριετίου τῆς Ρεζῆς εἰς τὴν Πάργαν ἐκ Παραμυθίας· ἐκεῖ θὰ συστηθῶν ἀτμόμυλοι ταμβάκου, ἐκεῖ ἀποθηκαί, ἐκεῖ γραφεῖα ὑπὸ Μουδρίην τὸν κ. Τηλέμαχον Μπόζιον, ἄνδρα ἱκανὸν καὶ ρέκτην, οὕτινος ἔργον ἐστίν, ὡς λέγουσιν ἡ μετὰ τῆς αὐτῆς. Οὕτως ἡ γείτων μας Παραμυθία μεγάλως θὰ ζημιωθῇ, διότι οὐκ ὀλίγον χοῦμα εἰσέρρεεν ἐν αὐτῇ ἐκ τοῦ αὐτοῦ Μουδριετίου, ἀλλ' ἀξίζει νὰ ἐξωρισθῇ ἡ μεγαλὸνυμῶς Πάργα· αὕτη παράλιος, μὲ φυσικὰς καλλονάς, μὲ παρελθὸν ἱστορικόν, μὲ ἐκπολιτισμὸν τῶν κατοίκων, ἡξίζει πάσης ἄλλης Θεσσαρωτικῆς πόλεως νὰ ἔχῃ ἐν αὐτῇ Μουδριετίον τῆς Ρεζῆς, ὡς ἀξίζει νὰ γίνῃ καὶ ἔδρα τοῦ Καϊμακαμλικίου μας καὶ ἔδρα τῆς Μητροπόλεως.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 9 Νοεμβρίου. Ἡ λατὴ Σάββαρον, σύζυγος τοῦ πρωθυπουργοῦ, ἀπέθανεν. Ἡ Βασιλισσά, ἡ Βασιλικὴ Οἰκογένεια καὶ ὁ Αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος ἐξέφρασαν πρὸς τὸν πρωθυπουργὸν τὰ συλλυπητήρια τῶν

ΒΙΕΝΝΗ, 9 Νοεμβρίου. Ἡ ἀνδρική στάσις τῶν ἐν Θεσσαλονικίᾳ Ἑλλήνων, οἵτινες ἐδήλωσαν, ὅτι θὰ προβάσῃ καὶ μέχρι παραχρῶν, ἐμκαταίωσεν τὴν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ χειροτονίαν τοῦ Σέρβου ἐπισκόπου Σκοπίων Φιμελιανού.

Οι Σέρβοι ανέβησαν το πρώτον ήδη εφέτος εν Βελισσοίς σερβικήν σχολήν, ἐν ᾗ θὰ φοιτῶσι δωρεάν, τρεφόμενοι συγγενῶνς ὑπὸ τοῦ σερβικοῦ τομεῖου, οἱ προσηλυτιζόμενοι παῖδες. Οἱ Βούλγαροι ὅμως μὴ θέλοντες νὰ ὑπάρχῃ σερβικὴ σχολὴ ἐν Βελισσοίς, συνήθησαν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως τῆς σχολῆς καὶ δὲν ἐπέτρεπον τὴν εἰσοδὸν οὕτε εἰς τοὺς διδασκάλους, οὕτε εἰς τοὺς μαθητάς. Ἐνεκα τούτου συνεπλάκησαν καὶ συνήθησαν ἀλλήλους μάχῃ διὰ ξύλων, ροπαλίων καὶ μαχαιρῶν, καθ' ἣν ἔπεσον ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν νεκροὶ καὶ πληγωμένοι περὶ τοὺς δεκά. Ἐκ Θεσσαλονίκης ἀπεστάλη στρατιωτικὴ δύναμις πρὸς ἐπαναφορὰν τῆς τάξεως.

Ο αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος, ἐν Λονδίνῳ ἔτυχε ἐνθουσιώδους καὶ ἐγκαρδίου ὑποδοχῆς. Πανταχοῦ ἀνευφημῆθη ἐνθουσιώδως. Αἱ ἡμιεπισήμοι γερμανικὰ ἐφημερίδας προσπαθοῦσιν ἐκ παντὸς τρόπου νὰ παραστήσωσι τὴν εἰς Ἀγγλίαν ἐπίσκεψιν τοῦ αὐτοκράτορος ὡς πάντῃ ἀμείνων πολιτικῆς σημασίας. Ἡ «Ἐθνικὴ Ἐφημερίς» λέγει: «Ἀκούομεν ἐν Λονδίνο, ὅτι, ἐπειδὴ ὁ ἀγγλικὸς τύπος πειράται νὰ χρησιμοποιοῖ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ αὐτοκράτορος πρὸς ὠριμένον σκοπὸν, ἐμφαντικῶς ἐδηλώθη κατ' ἐντολὴν ἐκ Γερμανίας, ὅτι ἡ ἐπίσκεψις αὕτη εἶχε ἀπορριπθῇ πρὸ μακροῦ χρόνου, ὡς καθαρώς οἰκογενειακὴ».

Τὴν παρελθούσαν Δευτέραν ἐγένετο ἡ τακτικὴ συνέλευσις ἐν Κων/πόλει τῶν ἀντιπροσώπων ἐπὶ τῶν προεστικῶν συμβάσεων, συζητήσεων πολλῶν ἄρθρων ἐκ τοῦ ἀντισχεδίου τῶν Τούρκων ἐν παραβολῇ πρὸς τὰς ἐγγράφους παρατηρήσεις τῶν ἡμετέρων. Ἡ συζήτησις χωρεῖ ἀποσκοπτικῶς, τῶν Τούρκων ἐξακολουθοῦντων νὰ κάμνουν πολλὰς παρατηρήσεις πρὸς τοὺς ἡμετέρους ἀντιπροσώπους. Ἐπιτίθεται δ' ὅτι θὰ ἐπέλθῃ πλήρης συνεννόησις εἰς τὰ σπουδαιότερα θέματα τῶν ἐκπεριωμένων ζητημάτων. Αἱ τελικαὶ ἀποφάσεις τῶν δύο ἐπιτροπῶν πρέπει νὰ ληφθῶν μὲν πρὸς τῆς 10ης Δεκεμβρίου, τελευταίας ἡμέρας τεταγμένης ὑπὸ τῆς συθῆκης τῆς εἰρήνης πρὸς ὁριστικὴν συνεννόησιν μεταξὺ τῶν δύο Κρατῶν διὰ τὰς προζενικὰς συμβάσεις.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Κατὰ τὰς τελευταίας εἰδήσεις, οὔτινες ἐφθασαν εἰς Ἀγγλίαν τὸ ἀποσπῶν «Ἀρμενίας», τὸ ὁποῖον μετέφερε στρατὸν εἰς Τράνσβαλ κατέπλευσεν εἰς Καπετάου. Ἐπὶ τοῦ ἀποσπῶν αὐτοῦ εἶχεν ἐπιβιβασθῇ τὸ πυρεθολικὸν τὸ ὁποῖον θὰ ἐκρηγαίμεν διὰ τὴν βοήθειαν τῶν ἐν Λαϊζουμιθ πολιορκουμένων. Τὸ σῶμα τοῦτο ἀποπέμπεται ἀπὸ τρεῖς πυρεθολαρχίας ἡτοίχον εἶχεν ἐν δὴν δεκαοκτὶ τηλεβόλ. Τὸ ταξίδιον τῆς «Ἀρμενίας» ὑπῆρξεν ἐκτάκτως καλὸν καὶ τὸ πλοῖον ἐφθασεν εἰς Καπετάου ἠνωρτερον μίαν ἡμέραν. Μετὰ τὴν κατάπλυν ἤρχισεν ἀμέσως ἡ ἀποβίβασις τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν τηλεβόλων εἰς Δουρσοῦν. Τὰ ἀποσπῶν τὰ ὅποια ἀνεχώρησαν κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἐκ Λονδίνου διὰ τὸ Τράνσβαλ μὲν στρατὸν εἶνε 7, περὶ λυμυθνομένων καὶ τοῦ μεγάλου φορτηγοῦ ἀποσπῶν οὐκ ἔχουσιν ἀνδρῶν, τὸ ὁποῖον τελευταίως ἐστάλη μὲν μεγάλην σπουδὴν πλήρες στρατιωτῶν ἔνεκα τῆς κρίσιμης θέσεως, εἰς τὴν ὁποῖαν ἐσχάτως εὐρίσκοντο οἱ ἐν Λαϊζουμιθ. Ἐν συνόλῳ ὁ στρατὸς, τὸν ὁποῖον τὴν στιγμὴν ταύτην τ' ἀγγλικὴ εἰσὶν μεταφέρουσι εἰς τὴν Ἀφρικὴν καὶ ὅτις πολὺ πιθανόν ν' ἀπεβιβασθῇ ἤδη, συμπεσοῦται εἰς 8000 μετὰ δεκαοκτὶ τηλεβόλων.

Ὁ Ἀγγλὸς στρατηγὸς Σιρ Ρέδθαρς Μπουλλερ ἀπερρίσκει νὰ ἐγκαταστήσῃ τὸ γενικὸν ἀρχηγεῖον τῆς Νοτίου Ἀφρικῆς εἰς τὴν πόλιν Δε' Ἀαρ, ἐπὶ τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς τῆς Κιμπερλί. Ἐξῶθεν τοῦ Ἑσκούρτ συνεκροτήθη μάχη, μετὰ τὴν ὁποῖαν οἱ Ἀγγλοὶ ἠνυχάζοντο ἐν ὑποχωρήσει ἐντὸς τῆς πόλεως. Ὁ Ζουμπερ ἔχον ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ 10,000 ἀνδρας προσπαθεῖ ν' ἀποκόψῃ τὴν ὁδὸν τῶν

ἐκ Πιτερμαριτζμπουργ ἀποστελλομένων ἐνισχύσεων. Τὰ νεότερα τηλεγραφήματα ἀγγέλλουν ὅτι εἰς Λαϊζουμιθ ἀνεφάνη ἐπιδημία τύφου. Οἱ Μπόρς ἐξέδωκαν προκήρυξιν διὰ τῆς ὁποίας προσήρτησαν εἰς τὸ κράτος τῶν ἄλλων τὴν χύραν μέχρι τῆς πόλεως Τζαϊνμσάου, δεσποζούσης τῆς Πόρτ—Ἐλισσάβετ καὶ τοῦ Ἀνατολικοῦ Λονδίνου.

Κατὰ τηλεγράφου τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀνταποκριτοῦ τῶν «Καίρων» τῷ Λονδίνο, ὁ Τούρκος ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐχρησιμοποίησε πρὸς κάλυψιν ἄλλων ἐξόδων μέρος τῶν προσόδων τῶν βιλαετιῶν, τὰ ὅποια ἔχουν ὁρίσθαι πρὸς πληρωμὴν τῆς πολεμικῆς ἀποζημιώσεως πρὸς τὴν Ρωσίαν. Ἐνεκα τούτου ὁ Ρώσος πρεσβυτὴς ἀπήρθησε πρὸς τὴν Πύλιν διακοίνωσιν διὰ τῆς ὁποίας διαμαρτύρεται καὶ ἐπιστὰ τὴν προσοχὴν τῆς ἐπὶ τῶν ὧρων τῆς συμβάσεως. Ἡτις προνοεῖ περὶ τῆς πληρωμῆς τῆς ἀποζημιώσεως κατὰ δόσεις ἐτησίας. Ἡ Πύλη ὅμως διατείνεται ὅτι αἱ ὀφειλόμεναι διὰ τὴν ἀποζημιώσιν πρόσδοσι παρουσιάζουν πλεονάσμα κατὰ τοὺς πρώτους ὁκτὼ μῆνας τοῦ τρέχοντος ἔτους καὶ ὅτι μόνον τὸ πλεονάσμα αὐτὸ παρέλαβεν ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν.

Τηλεγράφημα ἀγγλικῆς ἐφημερίδος ἀναφέρει ὅτι οἱ Ἀλβανοὶ ἀρχηγοί, οἵτινες συνεκρότησαν πολυάριθμον συνέλευσιν εἰς τὴν Πριρέννην, ἀπήτησαν ἐντόνως ἀπὸ τὴν Πύλιν ν' ἀνακαλέσῃ τὸν βαλὼν τὸν Κόσταντοπούλου Χαρήζ πασῶν, ἀπειλοῦντες ὅτι θὰ τὸν διώκουν αὐτοὶ διὰ τῆς βίας, ἂν δὲν ἐκτελεσθῇ ἡ αἰτήσις τῶν.

Ὁ ἐν Κων/πόλει πατριάρχης τῶν Ἀρμενίων ἐξέφρασε πικρὰ παράπονα πρὸς τὴν Πύλιν, διότι ὁ τελευταῖος ἐκδόθηκε Σουλτανικῶν ἰραδῶν, ὁ προνοῶν διὰ τοὺς Ἀρμένιους, ἔμεινε γράμμα νεκρὸν διὰ τὰς ἐπαρχίας.

Τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ ἀγάματος, τοῦ παριστάνοντος τὸν Θρίαμβον τῆς Δημοκρατίας, ἐδόσαν εἰς Παρίσιους ἀφορμὴν εἰς μεγαλοπρεπὴ ἐκδηλώσιν ὑπὲρ τῶν δημοκρατικῶν θεσμῶν. Ὁ Πρέσβης τῆς Δημοκρατίας, περιστοιχίζομενος ὑπὸ πάντων τῶν ὑπουργῶν, τοῦ στρατιωτικοῦ αὐτοῦ οἴκου καὶ τοῦ διπλωματικοῦ σώματος, προήρθε τῆς ἐορτῆς. Διαρκεῖς ἀνευφημίαι ἤκουοντο ὑπὲρ τοῦ Λουμπέ. Τὴν ἑσπέραν ἐν τῷ Δημαρχεῖῳ παρετέθη μέγα συμπόσιον, κατὰ τὸ ὁποῖον ὁ πρωθυπουργὸς Βαλδὲκ Ρουσσὸ ἀπήγγειλε θαυμάσιον λόγον, πολλὰκις χειροκροτηθέντα ζωηρότατα. Τελευταῖον ὁ πρωθυπουργός, προέειπεν ὑπὲρ τοῦ θριάμβου τῶν ἀρχῶν τῆς Δημοκρατίας. Οὐδὲν ἐπεισοδίου ἐτάραξε τὴν ἐορτήν.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Τὴν παρελθούσαν Παρασκευὴν βροχὴ ἄρξεν ἀπὸ τῆς 2ας μ. μ. ὥρας ἐνέρεσε καθ' ὅλην τὴν νύκτα καὶ τὴν πικρίαν τοῦ Σαββάτου. Συνεπεία δὲ ταύτης αἱ ὁδοὶ τῶν Ἀθηνῶν εἶχον μεταβληθῇ εἰς ποταμούς. Τὰ ὕδατα εἰσέρχοντο ἐντὸς τῶν οἰκίων ὧν πολλὰ ἐπλημμύρουν κατὰστρέφοντα καὶ συμπαράσαντα τὰ ἐπιπλατῶν ἐν αὐταῖς οἰκισαῖς οἰκογενειῶν. Ἐκ τῆς πλημμύρας δὲ ταύτης πολλὰ οἰκοδομὰ κατέρρευσαν, ἄλλαι ἐδράζοντο σοβαρῶς καὶ αἱ οἰδοὶ ἀνεσκήσαν καὶ μεταβλήθησαν εἰς βύσσας. Εἰς τὴν Κολοκυνθοῦν τὰ ὕδατα παρέσυραν τὰς οἰκίας καὶ τὰς γεφύρας. Ἡ καταστροφὴ ὑπῆρξε μεγαλότερα εἰς τὸν Πειραιᾶ καὶ ἰδίως εἰς τὴν συνοικίαν τῶν Κομνίων δπου αἱ μὲν οἰκίαι ἐντελῶς κατεστρέφοντο τὰ δὲ ἔργαστάναι ὑπεστήσαν σημαντικὰς βλάβας ἐκ τῶν ὁδῶν κατὰστραφέντων ἡ μερικῶς φθαζέντων τῶν ἐν αὐτοῖς ἐμπορευμάτων. Ἐπὶ τρεῖς δὲ ἡμέρας ἐντελὴς ἡ συγκοινωνία μεταξὺ Ἀθηνῶν, Πειραιῶς, Πελοποννήσου καὶ Λαυρίου. Ἐκ τῶν πλημμυρῶν τούτων παρεσύρθησαν αἱ ἀπορῆς τινα καὶ ἐπλημύθησαν. — Τὸ Πανεπιστήμιον εὐρίσκειται πάλιν ἀνάστατον ἔνεκα τοῦ διὰ παρανόμων μέσων διορισμοῦ ὁ καθ' ἡγετοῦ τοῦ Γαζέτι, ὁ κοσμητὴρ τῆς σχολῆς ταύτης κ. Πεζόπουλος ὑπέπεσεν εἰς τὴν δυσμένειαν τῆς κυβερνήσεως ὡς ἐκ τούτου ἀπερασθῇ φαίνεται νὰ λάβῃ τὴν τυχὴν τοῦ Δελαπόρτα καὶ ὁ Πεζόπουλος. Δι' ὅ

ἐκλήθη εἰς τὸ ὑπουργεῖον ὁ πρότασις κ. Κρητὸς ὅστις ἠρνήθη νὰ μεταβῇ δηλώσας ὅτι κατὰ ἀνωτέραν θέσιν τοῦ ὑπουργοῦ ὅστις δύναται νὰ θέλῃ νὰ τὸν εὖρη εἰς τὸ Πανεπιστήμιον καὶ τοῦτο ἐγενήθη ἐπεισοδίου συμφυῖς, οἱ δὲ ἐπὶ τῇ ἐξερθεσίᾳ ἐκ τῶν ἀπειλῶν τοῦ ὑπουργοῦ διοργάνωσαν διαδήλωσιν ὑπὲρ τῶν καθητῶν τοῦ Πανεπιστημίου. Τὴν λυπηρὰ ταύτην πειρία μείοισι κατὰ πολὺ τὸ γόνιμον τῆς ἡλικίας διοικήσεως καὶ δίκαιως ἐγγράμμου ὅσῳ κατ' ἐκείνους οὔτινες πρὸ ὀλίγων μηνῶν ἀποβήματος τῆς Βουλῆς διεκηρυκτοῦν ἐνώπιον τοῦ βουλευτῶν ὅτι ἐπὶ τρακονταετῶν κακῶν ἐκλήθησαν καὶ πρέπει ἄλλην νὰ ἀκολουθήσῃ πλὴν πορείαν αἰτίος δὲ τῶν ἐκρήσεων τῶν σκευῶν, αἵτινες εἰς σπανίαν περιστασίαν ἐλλήνικης πολιτείας διεδραματίσθησαν παρὰ τὰς ἀτυχίας ὁ αὐτὸς ὑπουργὸς ὅστις ὁλοφύεται διὰ τὴν τρακονταετὴ ἀτάσθαλον πολιτείαν.

Τυχὺς δὲ οὕτως ἀποβαίνει ἄκαρπος καὶ ἡ κατὰ ἄλλα ἀξιόλογος μέριμνα τοῦ ἐπὶ τῇ Πύλιν διαφύρου πρὸς μεταρρύθμισιν ριζικὴν τῆς διαφύρου ἐκπαιδευτικῶν κλάδων. — Ἀπὸ παρελθούσης ἐβδομάδος ἐτέθη εἰς κοινὴν χρῆσιν ἡ σιδηροδρομικὴ γραμμὴ ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Καλάμας ἐν τῇ κατωρθωθῇ νὰ φθάσῃ ἐντὸς τῆς ἡμέρας εἰς Καλάμας. Ἡ γραμμὴ αὕτη θὰ ἐξυπηρετῇ τὴν σπουδαίαν τὴν συγκοινωνίαν Ἐξετέλεσθη δὲ ὑπὸ μόνων Ἑλλήνων μηχανιστῶν κ.κ. Ἰωαννίδης καὶ τοῦ κ. Γεωργ. Δαλιανίου τοῦ γενικοῦ διευθυντοῦ τῶν σιδηροδρομῶν ὅστις κυρίως ἐξέτελεσε μετὰ πολλῆς ἐπιμέλειας καὶ οἰκονομίας δλα τὰ τεχνικὰ ἔργα, ὡς ὁρυφὰς καὶ σιγαλλίας. Κατὰ τοῦτο δὲ εἶνε πρωτοφανὴς ἡ ἐκτελεσθεῖσα ἐργασία.

Τὴν Κυριακὴν ὁ Βασιλεὺς, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Πρωθυπουργοῦ κ. Θεοτόκη τοῦ διευθυντοῦ τῶν δημοσίων ἔργων κ. Βλαχοπούλου καὶ τοῦ διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας, κατήλθεν ἐν Πειραιᾷ καὶ ἐπισκέψθησαν τὰς ἐκ τῆς πλημμύρας παθούσας συνοικίας. Τὸν Βασιλεῖα ὑποχρῆσθησαν ἐν Πειραιᾷ καὶ συνοδευόμενος ὁ ἐξ Ἀττικῆς βουλευτὴς κ. Θεόδωρος Ρετσίνας καὶ ὁ ἐκ μαρκεῶν Πειραιῶς κ. Τρύφων Μουστοπούλου. Ὁ Βασιλεὺς ἐδείξε συμπαθέσιν καὶ ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τῶν παθόντων, εἰσερχόμενος εἰς τοὺς ἐτοιμαζομένους καὶ πηλοβρεθεῖς οἰκίσκους, ἐρωτῶν πρὸς τοὺς μεγέθους τῶν ἀπωλειῶν καὶ ἀπευθύνων λόγους ἐνθαρρύνσεως καὶ παρηγορίας πρὸς τὴν κατὰ τὴν ἐκράσιν τὴν θλίβειν καὶ τὴν ἐκπληξὴν τοῦ ἐπὶ τῇ ἐπελευθύν συμφορᾷ ἡττις δύναται νὰ ἐκλήθῃ καὶ ὡς πλῆγία παρατήρησις εἰς τοὺς κατὰ τοὺς δικησάντας τὸν τόπον διὰ τὴν ἡμέραν καίρον λήψιν μέτρων πρὸς ἀποτροπὴν τῶν τῶν αὐτῶν κινδύνων. Συνέστησε δὲ ὅπως ἀνέλθῃ ὁ Ἀθῆνας ἡ ἐκ Πειραιῶν συσταθεῖσα ἐπιτροπὴ καὶ συνεννοηθῇ μετὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ πρὸς λήψιν ὁριστικῶν μέτρων, ἅτινα συντόμος συντόμως νὰ ἐκτελεσθῶσιν. Ἡ καθὼς τοῦ Βασιλέως καὶ ἡ ἐξ αὐτοῦ ἀντιλήψις τῆς νῦν καταστροφῆς καὶ τοῦ διοικοῦς κινδύνου εἰς ὃ ὑπόκεινται αἱ ἀπολλυμέναι μέχρι τοῦδε παθούσας συνοικίας, γεννᾷ τὴν ἐλπίδα, ὅτι ἐπὶ τέλος ὠριμένως θὰ ἐκτελεσθῶσιν ὅσα ἡ ἐπιτήρησις εἰδείξε μέτρα πρὸς ἀποτροπὴν ἐν τῷ μέλλοντι ὁμοίων καταστροφῶν.

Ἡ νέα ναυτικὴ σχολὴ, τῆς ὁποίας ἡ ἐνέργεισις θ' ἀρχίσῃ μετ' ὀλίγον, θὰ εἶνε τὸ σπουδαιότερον μεταρρυθμιστικὸν ἔργον εἰς τὴν ναυτικόν. Ὁ ὀργανισμὸς τῆς σχολῆς ταύτης θὰ βασίζεται ἐπὶ τῶν ὁργανισμῶν τῆς ἀγγλικῆς καὶ γερμανικῆς σχολῆς. Ἐκτός τοῦ κληροῦ, τὸ ὁποῖον θὰ κατασκευασθῇ κατ' ὅλους τοὺς κανόνας τῆς τέχνης μὲν ἰδιαίτερα διμερῆστα γυμναστικῶν ἀσκήσεων, ὡς προαπαιτήματα τῆς σχολῆς ταύτης θὰ χρησιμοποιοῦν καὶ τὰ κατασκευασθόμενα πλοῖον διὰ τὰ ἐκπαιδευτικὰ ταξείδια τῶν δοκιμῶν. Οἱ μαθηταὶ τῆς ναυτικῆς σχολῆς δὲν θὰ διανύουν τὰς σπουδὰς τῶν εἰς τὴν ἐξῆρξιν μὲν μόνον τὰ βραχυτάτα κατὰ τὰς διακοπὰς ταξείδια, ἀλλὰ κατὰ τὸν νέον ὁργανισμὸν τὸ ἅμισυ τοῦ ἔτους θὰ διέρχονται εἰς τὸ πλοῖον τὸ ὁποῖον θὰ ἐκτελῇ κατὰ τὸ μᾶλλον ἡ ἑστὴ ἀπομακρυνόμενα ταξείδια. — Κατὰ τὸν λή

ξαντα μῆνα Ὁκτώβριον εἰσπράχθησαν ὑπὸ τῶν τῶν τελωνείων τοῦ Κράτους ἐν δὴν δραχμὰ 3,509,627. Κατὰ τὸν ἴδιον μῆνα τοῦ παρελθόντος ἔτους εἶχον εἰσπραχθῇ 3,713,596, κατὰ δὲ τὸ 1897 εἶχον εἰσπραχθῇ δραχ. 3,640,823 καὶ κατὰ τὸ 1896 δρ. 2,772,500. Ἡτοι κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα προκύπτει μείωσις τῶν τελωνιακῶν εἰσπράξεων ἐν σχέσει πρὸς τὸν τοῦ λήξαντος ἔτους ἐν δὴν δρ. 203,963. — Εἰς τὴν ἐνταῦθα γερμανικὴν λέσχην παρετέθη προχθὲς γεύμα πρὸς τοὺς ἀξιωματικούς καὶ τοὺς δοκίμους τοῦ ἐν Πειραιᾷ ὁμοσυντος γερμανικοῦ πολεμικοῦ, εἰς τὸ ὁποῖον παρεκάθισαν ὁ ἐνταῦθα πρεσβυτὴς τῆς Γερμανίας καὶ πολλοὶ τῆς ἐν Ἀθῆναις γερμανικῆς παροικίας. Μετὰ τὸ τέλος τοῦ γεύματος πάντες οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ οἱ δοκίμοι ἐφαλλαν τὸ αὐτοκρατορικὸν ἅμμα ἐν συνοδείᾳ κληρονομιά, μεθ' ὃ ἐπακολούθησε συναναστροφή παραταθείσα μέχρι τοῦ μεσονυκτιοῦ.

Χιών ἄφθονος καταπίπτει εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν Τρικκαίων ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Σαββάτου κατ' ἐξοχὴν εἰς τὰς ἐπαρχίας Ἀγιάς καὶ Κολιτσης. — Ἐδομησεύθη εἰς τὸ χρεσιμὸν ὅλλον τῆς «Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως» τὸ Β. Διάταγμα τοῦ διορισμοῦ τοῦ κ. Γ. Γαζέτι ὡς τακτικὸς καθηγητὸς τῆς ὀφθαλμολογίας καὶ τῆς ὀφθαλμιατρικῆς κλινικῆς ἐν τῷ Ἑθνικῷ Πανεπιστημίῳ.

ΠΕΡΙ ΔΡΟΒΙΑΝΗΣ

(Ὡς συνέχεια εἰς προηγούμενον)

Εὐτυχὸς καὶ κατὰ τὸ διαρρῆσαν ἔτος εἶνε γνωστὸν πόσον ἀκύνως καὶ ἐπιμελὲς ἐργάσθη ἐξ οὗ καὶ οἱ καρποὶ τῆς ἐργασίας τῆς ὑπῆρξαν ἱερατικοῦ. Διὰ τῆς ἐργασίας δὲ ἀμφοτέρων ἐπὶ τῇ τὸ καλὸν ἀποτέλεσμα, καὶ οὐχὶ διὰ μόνης τῆς ἐτέρας μονοπολικῶς ἐν ἀνεμνίσκειται νὰ νομίζῃ ὁ γράψας.

Ὅλαι λοιπὸν αἱ ἀποδοίμεναι μομφαὶ καταπίπτουσιν καὶ καταρρέουσιν ὡς ἐπὶ τῆς ἀμμου ἐρειδόμεναι μεθ' ὅλα τὰ ἐπιφωνηματικά καὶ ἀποσιωπητικά του. Ἡμεῖς ἔχομεν τὸ θάρρος στηριχόμενοι ἐπὶ τῆς ἀληθείας νὰ ἐξερχόμεθα φανερά.

Περὶ δὲ τῶν ἐν τῇ ζήτησει οὗς ὑπαινίσσεται καὶ οὔτινες ἐργάζονται διὰ τὸν ἐπιούσαν ἄρτον τῆς οἰκογενείας τῶν δὲν βέβαιον τί κακὸν εἰς τοῦτο διορᾷ ὁ γράφων, ἀφοῦ ἐντίμως τοῦτο πράττουσι.

Περὶ τῶν κομματισμῶν Δροβιανῆς καὶ περὶ τῶν ἱατρῶν δὲν θὰ ἐνασχοληθῶ, διότι δὲν εἶνε ἰσὺν ἔργον, δὲν δύναμαι ὅμως καὶ νὰ ἀποκρίψω τὴν γνώμην ἡ ἐμὸρφωσα ὅτι οἱ. Νιάρρος κατὰ τὸ δικταεὶς περὶ τὸν διάστημα ἀπὸ τῆς ἐν Δροβιανῇ ἐγκαταστάσεως διεκρίθη καὶ ὡς ἐπιστὰς μνημονεύει. Περὶ τοῦ ἐτέρου δὲν ἐμὸρφωσα εἰσέτι γνώμην, διότι εἶνε νέος καὶ ἀδόκιμος. Περὶ δὲ τοῦ ἐτέρου κατ' οὐ κυρίως ἐκτερεῖται τὰ βέλῃ ὁ γράφων καὶ κατ' οὐ ὁλόκληρον κατηγορητῆρῶν διετύπωσε, καλοῖ τὴν ἐντύπωσιν μοι ἐπορεύνησε τὸ πάθος μὲ τὸ ὁποῖον γράφει ἐπιστῆς δὲν θὰ μακρηγορήσω. Θεωρῶ μόνον ἐπ' ἀναγκῆς νὰ δώσω μερικὰς ἐξηγήσεις ὡς πρὸς τὸ τελευταῖον ἐπεισοδίον, καὶ τὸ ὁποῖον ὑπῆρξεν ἡ κυρία ἀφορμὴ τοιαύτης ἐπιθέσεως. Τὰς ἐξηγήσεις ταύτας θεωροῦμεν ἀναγκαίας τοσούτω μᾶλλον κατ' ὅσον εἰμεθα εἰς θέσιν νὰ γνωρίζωμεν τὰ πράγματα καὶ πρέπει νὰ ἀποδίδωμεν ἐκάστην τὸ δίκαιον.

Κατόπιν τῆς ἐνάρξεως τοῦ παρθεναγωγείου ὑπὸ μόνης τῆς μίαις διδασκάλης, ὁ εἰρημένος ἔφορος χρίμενος τῷ δικαιοκματί τοῦ μετέθῃ ἐπὶ τὸ παρθεναγωγεῖον καὶ ἀνεκοίνωσεν εἰς τὴν διδασκαλὸν ὅτι καλὸν ἐθεώρει νὰ μὴ κάμῃ μόνῃ ἐνάρξιν, καὶ ὅτι ἔπρεπε νὰ ἀναμείνῃ 2 ἡμέρας ἀκόμῃ μέχρι οὗ καὶ ἡ συνάδοξος τῆς λάθῃ ἐπιστολῆς ἡ ὁμοῦ ποιήσαντι ἐναρξῇ. Εἰς τὴν παρατηρήσιν ταύτην ἡ διδασκαλὸς ἀπήντησεν ὅτι τοῦ ἀσκησαντος κατὰ τὴν ἐποχὴν του, ὅπως ὁ νόμος ἔχει ἀγνωστὸς ἐν Πειραιᾷ, ἀπόλυτον ἐπιτροπὴν, ἀπὲρ ἰσχυρὰς παράγον τοῦ τόπου καὶ ἡ γνώμη αὐτοῦ εἶδε

νεκάλεσε τὴν ἐφορίαν εἰς ἣν ὁ εἰρημένος ἔφορος ἀνεφέρει τοὺς λόγους δι' οὓς ἐφάρνει ὅτι τὸ παρθεναγωγεῖον δὲν ἔπρεπε νὰ ἀνοίξῃ ὑπὸ τῆς μίαις καὶ ἡσαν οἱ ἐξῆς: «Ναὶ μὲν τὸ συμβούλιον τῆς Ἀδελφότητος διέταξε νὰ ἀρχίσῃ τὸ παρθεναγωγεῖον ἀγνοεῖ ὅμως ὅτι ἡ μία διδασκαλὸς εἶνε ἀμφοβὸν ἂν θὰ δεχθῇ τὸν διορισμὸν τῆς. Ἐπειδὴ δὲ καὶ τῶν κατοίκων τὸ φρόνημα εἶνε νὰ συνεργασθῶν ἀμφοτέραι πρὸς ἀποφυγὴν κομματισμῶν, καὶ τὸ πνεῦμα τῆς Ἀδελφότητος ἀρχικῶς τοιοῦτον ἦτο πάλιν πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν τῆς ἀποφυγῆς τῶν κομματῶν. Ἐνεκα δὲ τῆς μὴ ἀποδοχῆς τοῦ διορισμοῦ ὑπὸ τῆς μίαις ἐγενήσαντο νέον καθέστης διὰ τὸ ὁποῖον εἶδε νὰ ζητηθῇ ἡ γνώμη τοῦ συμβουλίου ἀνὰ πρῆπν νὰ ἀρχίσῃ μόνῃ, δι' οὗτος αὐτοὺς τοὺς λόγους ἐφάρνει ὅτι ἔπρεπε νὰ μὴ γίνῃ ἐναρξῇ μέχρι νεωτέρας διαταγῆς τοῦ συμβουλίου. Καὶ οἱ μὲν δύο ἔφοροι παρεδέχθησαν τὴν γνώμην του, οἱ ἑτεροὶ ὅμως τρεῖς φοβόμενοι μὴ προσκρούσωσιν εἰς τὴν ἐντολὴν τῆς Ἀδελφότητος ἐπέμειναν νὰ ἀρχίσῃ διὰ μόνης τῆς μίαις. Διχογνωμία ἐκ τούτου ἐπῆλθε μεταξὺ τῆς ἐφορίας, ἔνεκα τῆς ὁποίας ἠρνήθη ἡ διδασκαλὸς νὰ δεχθῇ τὸ ὑπὸ τῶν τριῶν ἐφόρων ὑπογεγραμμένον ἔγγραφο ἰσχυρίζομένη ὅτι ἔπρεπε νὰ εἶνε παρ' ὅλων ὑπογεγραμμένον.

Ἐνεκα λοιπὸν τῆς ἐπιμονῆς τῆς διδασκαλίσσης ἠναγκάσθη ὁ ἔφορος ἔχων πρὸς τοῦτο τὴν ἐγκρίσιν καὶ τῶν ἄλλων δύο συναδέλφων του νὰ ἀπομακρύνῃ τὰς μαθητριάς ἐκ τοῦ σχολείου, μέχρις ὅτου τῇ ἐπιμελίᾳ τῶν κοινότητων ἠθέλει καινοσυνθῇ τὸ ζήτημα, ὅπερ ἔνεκα τῆς διαιρέσεως τῆς ἐφορίας ἀνεφύετο. Θυμιάζομεν δὲ μὲ τὸν γράψαντα τοῦ νὰ ἀποκαλῇ ἐξωνημένα ὄντα ἀνθρώπους οἰκοκυραίους.

Ὅντως συνήλθον αἱ κοινότητες καὶ ἤκουσαν τοὺς λόγους ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, καὶ ἀπέδωκαν τὸ δίκαιον ἐκεῖ ὅπου ἀνήκειν, διότι οὐ μόνον ἀνεγνώρισαν τὸ δίκαιον τοῦ ὑβριζομένου ἐφόρου, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἱκανοποίησιν του διέταξαν νὰ κλείσωσι μίαν ἡμέραν ἀμφοτέρω τὰ σχολεῖα, καὶ τὴν ἐπιούσαν ἡτοῖσαν πάλιν, διότι ἐν τῷ μεταξὺ καὶ ἡ ἐτέρα διδασκαλὸς εἶχε λάβει τὴν καθυστερουμένην ἐπιστολὴν καὶ τὴν τῶν οἰκείων τῆς ἐγκρίσιν καὶ ἤρξαντο ἀμφοτέραι τῆς διδασκαλίας.

Τοιαύτη λοιπὸν ἡ ἱστορία τοῦ ἐπεισοδίου τὸ ὁποῖον ἀφηγείται ὁ γράφων κατὰ τὸ ἐφόρου, ὅστις ἐπέβαλε κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην τὴν θλίψιν τοῦ εἰς τὴν ἐφορίαν ὀλίγον ἀποτόμως μὲν ἄλλ' οἱ λόγοι οὓς ἐπρόβαλεν δὲν προσέκρουον ποσὺς εἰς τὸ πνεῦμα τῆς Ἀδελφότητος. Διὰ τὰς ἄλλας μομφὰς ἀξιοποιεῖται κατὰ τοῦ ἰδίου θεωρῶ περὶ τὸν νὰ ἐνδιατρίψω. Μόνον τὰ ἀνωτέρω ἐκρίνα καλὸν νὰ ἀφηγῇ

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΕΞ ΗΠΕΙΡΟΥ

Πῶς περνῶ εἰς τὸ χωριό μου

Γ'.

Κατὰ Κυριακὴν τὰς ἐορτὰς πηγαίνω τακτικὰ εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ χωρίου μας, πρῶγμα τὸ ὁποῖον δὲν δύναμαι νὰ τὸ κατορθώσω, ὅταν εὐρίσκωμαι εἰς τὰς πόλεις. Ἐκεῖ ἡ ἀδιαφορία ἢ μᾶλλον ἡ περιφρόνησις τῆς πολλῆς πρὸς τὴν θρησκείαν παρασύρει καὶ ἐμὲ καὶ με ἀπομακρύνει ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας. Ἐδῶ ὅμως θεωρεῖται μέγα ἀμάρτημα ἡ ἀποχή ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας, ἐκλαμβάνεται ὡς ἄθρησκος, ὡς Μωσῶνος ὁ μὴ συχνάζων εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ ἐπισύρει κατ' αὐτοῦ σαρκεῖαν περιφρονησεως καὶ κατακραυγῆς. Ὑπείκων λοιπὸν καὶ ἐγὼ τῇ ἀπατήσῃ ταύτῃ τῶν συγχωρικῶν μου, δικαίᾳ ἄλλως τε, μεταβλίνω πάντοτε εἰς τὴν ἐκκλησίαν. Δὲν εἶμαι ὅμως καὶ μετριομύμενος ἀπὸ τὴν ἐπίσκεψιν ταύτην τῆς ἐκκλησίας. Τούναντιον μάλιστα εἶμαι πολὺ νῦν χαριστημένος ἢ μᾶλλον καὶ ἐνθουσιασμένος. Αἰσθάνομαι ὅτι ἄλλοις εἰσέρχομαι ἐν αὐτῇ καὶ ἄλλοις ἐξέρχομαι. Τεταρταχόμενος, ἀνέτυχος, περιδυνούμενος ἀπὸ πάθη, πιεζόμενος δαιμόνως καὶ κατατρυχόμενος ἀπὸ τὰς λύπας, τὰς στενοχωρίας, τὰς θλίψεις, αἱ ὁποῖαι ἐν θυμῷ ἀφθονίᾳ εὐρίσκονται ἐξω τῆς ἐκκλησίας, εὐρίσκω εἰσερχόμενος ἐν αὐτῇ τὴν γαλήνην, ἀπαντῶ τὴν φεύγουσαν πάντοτε ἐμὲ ἐλπίδα, νοιώθω τὴν ψυχὴν μου ἐλαφράν, ἤσυχον, ἀπηλλαγμένην τῶν παθῶν, τῶν θλίψεων, τῶν στενοχωριῶν, τῶν ἀνιών. Ἰδίᾳ δὲ συνεδέσθην διὰ στενῆς φιλίας μετ' τὸ Εὐαγγέλιον καὶ τὰς ἐπιστολὰς τῶν Ἀποστόλων. Τὰ ἀναγιγνώσκω τακτικὰ καὶ προσπαθῶ νὰ ρουφήσω ὅλας τὰς θείας ἐκεῖνας διδασκαλίας, νὰ ἐξοικειωθῶ με αὐτάς. Ἀναγιγνώσκων δὲ τὸ Εὐαγγέλιον καὶ διορῶν ἐν πάσῃ γραμμῇ αὐτοῦ φκεινῶ τὸν Χριστὸν ἀγωνιζόμενον μετὰ τόσου πάθους, μετὰ τόσῃ θερμῆς, μετὰ τότου ἐνθουσιασμοῦ νὰ ἐκκριζώσῃ τὴν ψευδὴ λατρείαν, νὰ ἀποκαρρακῇ τὴν ὑποκρισίαν, νὰ ἀπαλείψῃ τὴν σκληρότητα ἀπὸ τῆς ψυχῆς, ἐγκαθιδρύων ἐν αὐτῇ τὴν ἀγάπην, τὴν εὐσπλαγχνίαν, δὲν δύναμαι νὰ ἐννοήσω πῶς τὰ καταφέραμεν καὶ ξεγλυστρήταμεν πάλιν εἰς ἐκεῖνα ἀκριβῶς τὰ ὁποῖα μετὰ τόσῃς θερμῆς, μετὰ τόσῃς περρησίας ἐπολέμει ὁ Κύριος προκαλέσας ἐπὶ τέλους τὸν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ θάνατόν του. Δὲν δύναμαι νὰ ἐννοήσω, διὰ τί οἱ μὲν θεῖοι λόγοι τοῦ Νεζωρίου ἐντελῶς παρμελοῦνται, οὐδεὶς τυγχάνοντες καλλιέργειας, διὰ τί οὐδεὶς σήμερον προσέχει εἰς τὰ σωτήρια Αὐτοῦ διδάγματα, οὐδεὶς ἐκτελεῖ τὰς παρηγγελίας Αὐτοῦ, πάντες δὲ συνεσφηνώθησαν περὶ τοὺς τύπους τῆς θρησκείας καὶ ἐκ τούτων συγχρτοῦνται σφικτὰ, σφικτὰ. Διότι ἀληθῶς τίς τῶν ἐν Ἡπείρῳ χωρικῶν δὲν ποιεῖ πολλάκις καὶ μετὰ τόσῃς εὐλαθείας τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ, διὰ τῆς ἰδίας δὲ χειρὸς δι' ἧς ποιεῖ τοῦτο δὲν κλέπτει τὸ πρόβατον τοῦ ἀδελφοῦ του, δὲν στρέφει κατ' αὐτοῦ φονικὸν ὄπλον; Τίς δὲν προσεύχεται τακτικὰ καὶ μετὰ θυμῷ κατανύξεως, διὰ τοῦ ἰδίου δὲ ὀνόματος δὲν κακολογεῖ, δὲν συκοφαντεῖ, δὲν ὑβρίζει βχνασούτατα τὸν ἀδελφόν του; Τίς δὲν μεταβλίνει τακτικὰ εἰς τὴν ἐκκλησίαν, προσερχόμενος δὲ ἐν Αὐτῇ δὲν ἔχει τὴν ψυχὴν του κατὰφορτον ἀπὸ πάθη, ἀπὸ μίσση, ἀπὸ φθόνον, ἀπὸ πονηρίαν, ἀπὸ παντοῖα ποταπώτατα αἰσθημὰτα; Πάντες νηστεύουσι, πάντες μετ' ἀκριβείας ἐκτελοῦσιν ὅλους τοὺς τύπους, εἰς οὐδένος ὅμως τὴν ψυχὴν διακτάται διαρκῶς ἡ εὐσπλαγχνία, ἡ ἀγάπη, ἡ ἀνεξικακία.

Νομίζω ὅμως, ὅτι εἰς τοῦτο ἔχει τὴν εὐρανὴς ἡ ἀμάθεια καὶ αὐτὴ εἶνε ἡ μόνη αἰτία τῆς ἐκτροπῆς. Πῶς θέλετε ὁ ἀγράμματος χωρικός νὰ γνωρίζῃ τὴν διδασκαλίαν τοῦ Χριστοῦ, νὰ γνωρίζῃ τί κυρίως πρέπει νὰ πράττῃ καὶ τί νὰ ἀποφεύγῃ, τί νὰ πιστεύῃ, ἀφ' οὗ οὐδὲ λέξιν ἐννοεῖ ἐκ τοῦ ἀναγιγνωσκόμενου ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ Εὐαγγελίου; Ἀφ' οὗ οὐδέποτε ἤκουσε διδασκαλίαν, οὐδέποτε ἤκουσε ἀνάλυσιν τῶν θεῶν ἐκείνων ρημάτων, ἀναπτύξιν τῆς ἐννοίας αὐτῶν; Πῶς θέλετε νὰ εἶνε εὐσεβής, πρᾶος, ἠθικός, ἐ-

λεήμων, ἡτυχος, ἀνεξικακος, ἀφ' οὗ οὐδέποτε ἐπάτησεν εἰς σχολεῖον, ἐνθ' οὗ σφυρηλατεῖται καὶ κατεργάζεται ὁ χαρακτήρ ἀφ' οὗ οὐδὲν παράδειγμα ἔσχε τούτων ποτέ, οὐδεμίαν ὑπόδειξιν εἶδε, οὐδεμίαν παρεκίνησιν ἤκουσε; μένουσι λοιπὸν δι' αὐτοὺς πικρὰ ὅλα αἱ ἐντολαί, αἱ διδασαλίαι, αἱ ἠθικότητες ἐκεῖναι ὅλαι αἱ ἀνεξάντληται πηγὰς τῆς εὐδοκίμοιαι, τῆς εὐζωίας τοῦ ἡρέμου καὶ κανονικοῦ βίου, ὅλα τὰ στερεὰ τὰ ἀψευδῆ μέσα δι' ὧν ἀποκτάται εἰσόδος ἀκώλυτος ἐν τῇ ἡτοιμασμένῃ βασιλείᾳ τῆς μελλούσης ζωῆς, τοῦ μέλλοντος κόσμου. Τὸ θεῖον Εὐαγγέλιον δι' αὐτοὺς εἶνε ὡς νὰ μὴ εἶνε. Βεβαίως οἱ ἱερεῖς ἡδύναντο προφορικῶς νὰ κατηχῶσι τὸν λαόν, καὶ ἡδύναντο νὰ ἀναπτύξωσιν εἰς αὐτοὺς τὴν ἀληθῆ θρησκείαν ἀποξέοντες ἀπ' αὐτῆς τὸν τοῦ ψεύδους, τῆς παραινέσεως, τῆς παρεκτροπῆς, ἡδύναντο διὰ συνεχοῦς διδασκαλίας διὰ καθημερινῆς νοουσιᾶς, διὰ ἀδιαλείπτων παροτρύνσεων καὶ ἐπιπλήξεων καὶ ἐν οἰκίαις, ἐνθ' ἐλευθέρως εἰσέρχονται, καὶ δημοσίως καὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, νὰ ἐξοικειώωνται τὰς ψυχὰς αὐτῶν με τοὺς μαργαρίτας τῆς θρησκείας, με τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, με τὰ μέσα, δι' ὧν ἡδύναντο νὰ βραδύωσιν ἀπροσκόπτως, με ὁξυδερκεῖς ὀφθαλμοὺς δι' ὧν θὰ διέκρινον εὐκρινῶς, τί πρέπει νὰ πράττωσι καὶ τί νὰ ἀποφεύγωσι, ποῖον εἶνε τὸ καλὸν καὶ ποῖον τὸ πονηρὸν, ποῖον ὠφελεῖ καὶ ποῖον φθείρει, θὰ διέβλεπον τὴν ἀληθῆ δὸδὸν καὶ θὰ ἀπέφρευον τὰς σκολίας ἀτραπούς. Δυστυχῶς ὅμως οἱ ἱερεῖς μας εἶνε καὶ αὐτοὶ ἐντελῶς ἀγράμματοι καὶ κατὰ συνέπειαν δὲν ἐννοοῦσι καὶ αὐτοὶ τίποτε, εἶνε καὶ αὐτοὶ τυφλά, μωρά, ἀτυχεῖς νήπια πλέοντα μακαρίως εἰς τὸν βόρβορον τῆς ἀνοησίας. Καὶ ὡς μὲν ἔχουσι σήμερον τὰ πράγματα, τὰ χωρὶα τῆς Ἡπείρου δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ἀποκτήσωσιν εὐπαιδεύτους ἱερεῖς, ἀκμαίους καὶ ἱσχυροὺς χειριστὰς τῶν διδασκαλιῶν τοῦ Χριστοῦ, εὐφρεῖς ἐργάτας τῆς διπλάσεως καὶ ἰθυσως τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς, διότι ὁ μισθός, δι' παρέχουσι αὐτοῖς εἶνε πενιχρότατος, τὰ μέσα τῆς συντηρήσεως ἐντελῶς γλισχρά, τὰ ὄργανα τῆς ἀναπτύξεως σπανιώτατα, ἀπαισιωτάτη δὲ δουλεία ἀποδίδει πάντα λεπτοφυῆ εὐπαιδευτὸν ἐκ τοῦ σκλαβωμένου τόπου. Ὅσον καὶ ἂν πονεῖ κανεὶς διὰ τὸν τόπον αὐτὸν δὲν δύναται νὰ μένῃ ἀκινδύνως ἐν αὐτῷ. Ἦτο ὅμως δυνατόν ἀφ' ἐνὸς μὲν ἕκαστον χωρίον νὰ ἔχῃ ὀλιγωτέρους ἱερεῖς, ὥστε νὰ ἱκανοποιῶνται πῶς καλῆτέρα, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ χειροτονῶνται ἐκάστοτε ἱερεῖς ἀνθρώποι ἀμέμπτου δικαγωγῆς, πρᾶτοι, ἀγαθῆς ψυχῆς, ἀκεραίου χαρακτῆρος, ἀφιλοκερδεῖς, ἀνεξικακοί, ἀνίκανοι νὰ διατηρῶσι πάθη, ἀνίκανοι διὰ φιλονικίας, τρέμοντες ἀπὸ τὴν κακίαν, ἐπιβλητικοὶ εἰς ἄλλον, σταθεροὶ καὶ ἀκούραστοι, οἱ ὁποῖοι διὰ τοῦ ἰδίου αὐτῶν παραδείγματος, διὰ τῶν φυσικῶν αὐτοῖς προτερημάτων, ἤθελον καθοδηγεῖ τὸν λαόν ἂν ὄχι εἰς τὴν δὸδὸν τοῦ Εὐαγγελίου, πλησίον ὅμως αὐτῆς τοῦλάχιστον. Ἀναμφηρίστως θὰ ἐπεβίβλυντο οἱ τοιοῦτοι ἱερεῖς, θὰ ἀπέκτων τὴν ἐμπιστοσύνην, τὸ σέβας, τὴν ἀγάπην τοῦ ποιμνίου τῶν καὶ διὰ τούτων ἤθελον γένει προξέναι πλείστων ὧσων ἀγαθῶν εἰς τὴν καταδυναστευομένην ταύτην χώραν. Ἰδίᾳ ἤθελον προλαβεῖ ὅλας τὰς καταστρεπτικὰς, τὰς ὀλεθρίας ἐκεῖνας φιλονικίας, τὰς καθημερινὰς μάχας τοὺς φονικούς καυγάδες, τὰς αἰωνίους φαγομαχίας, αἱ ὁποῖαι χρησιμεύουσιν ὡς ὄχητοί, δι' ὧν καὶ τὸ λεπτόν ἀκόμη διέρχεται εἰς τὰ θηλάκια τῶν τούρκων. Τίς ἀγνοεῖ ὅτι ἡ δικαιοσύνη διανέμεται ἐν Ἡπείρῳ διὰ τοῦ χρήματος καὶ μόνον διὰ τοῦ χρήματος; Τίς ἀγνοεῖ, ὅτι ὁ προσφάτως περισσότερα χρήματα ἔχει πάντοτε δίκαιον; τίς ἀγνοεῖ τὴν χράν τῶν ἀρχῶν, ὅταν βλέπωσι τοὺς χριστιανούς μαλώνοντας, διότι κατὰ τὴν πραιομίαν;

Ρωμαῖκος καυγάς
τούρκικος γαλῶς

Ὁ Α' ἐὰν κληροποιήθῃ ὑπὸ τοῦ Β' τῷ λέγει ἀπειλὸν αὐτόν: Εἰρῶ ἐγὼ τί θέλεις σὺ. Θέλεις νὰ σε πᾶς στοὺς ἀγάδες νὰ πληρώσῃς κάμπον, γὰρ νὰ βάλῃς γνώσι, ὅπερ καὶ συμβαίνει πάντοτε. Δὲν ἐνθυμούμαι νὰ ἐπέρσῃ ποτε ἀπὸ

δικαστήριον καὶ νὰ μὴ ἀπαντήσω ἐξωθεν αὐτοῦ σωρείαν χωρικῶν περιμενόντων νὰ δικασθῶσι. Ὅλαι δὲ αἱ φυλακαὶ στένουσι ὑπὸ τὸ βάρος πολυχρίθμων χωρικῶν. Τὰς φιλονικίας λοιπὸν αὐτάς, ἡδύναντο νὰ προλαμβάνωσιν οἱ ἱερεῖς. Ἠδύναντο νὰ καταπαύσωσι τὰς ὀλεθρίας αὐτὰς φαγάνας, αἱ ὁποῖαι κατασπαράττωσι τὴν δύναμιν ὅλων τῶν κινουμένων τῆς Ἡπείρου, ἡδύναντο νὰ ἀποδιώξωσι τὰς αἰμοδόρους τίγρεις, αἱ ὁποῖαι ροφοῦσιν ὅλον τὸ αἷμα τῆς Ἡπείρου παρκαλύουσιν ὅλα τὰ νεῦρα αὐτῆς, νεκροῦσι ὅλον αὐτῆς τὸ σθένος. Ἠδύναντο νὰ προλαμβάνωσι τὰς συχνὰς κλοπὰς, τὰς καθημερινὰς μοιχείας, τὰς ἀπαισίας προδοσίας καὶ ὅλα τὰ τοιαῦτα κακὰ, τὰ ὁποῖα συνταράττωσιν ὅλας ἐν γένει τὰς κοινότητας τῆς Ἡπείρου καὶ συντηρῶσιν αὐτάς εἰς διαρκῆ συγκοινωνίαν μετὰ τῶν τουρκικῶν δικαστηρίων.

Δυστυχῶς ὅμως οἱ κατὰ καιροὺς Ἀρχιερεῖς, ἔχοντες ὅλην τὴν προσοχὴν τῶν ἐστραμμένων εἰς τὴν ἀργυρολογίαν, φροντίζοντες μόνον καὶ μόνον πῶς νὰ θησαυρίζωσιν, δὲν σκοτίζονται πολὺ μετὰ ταῦτα λεπτολογήματα χειροτονούντες ἀνεξτάστως ὅλους τοὺς προσερχομένους εἰς χειροτονίαν, ἔστιν ὅτε δὲ καὶ οἱ ἴδιοι παρακινούντες εἰς τοῦτο. Καὶ οὕτω ἐπλήθυναν μὲν οἱ ἱερεῖς, ἐχειροτονήθησαν δὲ καὶ χειροτονοῦνται τοιοῦτοι ἀνθρώποι τῆς τελευταίας ὑποστάθμης, ἀνθρώποι τοῦ σχοινοῦ καὶ τοῦ παλουκιοῦ, ἀσεβέστατοι, ἀνηθικώτατοι, ἀρπαγίστατοι, διελθόντες τὸν βίον αὐτῶν ἐν μυρίοις ἀδικήμασι, τυχοδιώκται, κλέπται, λάγνοι, οὐδὲν ἔχοντες μόριον αἰδέως, δι' οὐδενὸς προτερήματος κοσμούμενοι, αὐθαδέστατα θηρία μᾶλλον ἢ ἀνθρώποι, πρὸ οὐδενὸς ἀνομήματος δειλιῶντες, ὑποκινηταὶ ταραχῶν, ἐρίδων, φαυλοτάτων πράξεων, αἰσχίστων ἀνοσιουργημάτων.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΤΗΣ "ΗΠΕΙΡΟΘΕΣΣΑΛΙΑΣ, ΕΝ ΛΑΡΙΣΣΗ

(ἐνταῦτι πλατείας Δικαστηρίων)

Ὑπὸ τὸν ἄνω τίτλον ἠνέφξεν ξενοδοχεῖον τοῦ ὕπνου ἐν Λαρίσῃ ὁ ἐκ Ζιγορίου πασίγνωστος Δητήτριος Στυλιανοῦ. Οἱ διερχόμενοι πατριῶται δύνανται νὰ εὐρωσιν πᾶσαν περιποίησιν παρὰ τοῦ προθύμου τούτου διευθυντοῦ.

ΝΟΣΗΜΑΤΑ

ΩΤΩΝ ΡΙΝΟΣ ΚΑΙ ΛΑΡΥΓΓΟΣ

Ν. Γ. ΦΙΛΗΣ

ΠΑΘΟΛΟΓΤΣ ΙΑΤΡΟΣ

Ἐπὶ πενταετίαν σπουδάζει ἐν Παρίσι-οις παρὰ τοῖς κ. κ. Fauvel, Gougenheim καὶ Lermoyez κλπ. θεραπεύει τὰ νοσήματα τῶν ὠτων, (ὠτόρροιαν, πολύποδας τῶν ὠτων, διάτρυσιν τοῦ τυμπάνου, νέκρωσιν τῶν ὀστέων κλπ.) ὡς καὶ τὰ νοσήματα τῆς ρινὸς καὶ λάρυγγος (σίφυλιν, φθίσιν, πολύποδας, καρκίνον κλπ.) δι' ὅλως νεωτάτης μεθόδου καὶ τελειωτάτων ἐργαλείων ἐσχάτως καὶ πάλιν πρὸς τοῦτο μεταβὰς εἰς Παρίσιος παρακολούθησας τὰς προσόδους τοῦ εἰδικοῦ τούτου κλάδου.

Ἄρχι ἐπισκέψας 10—12 καὶ 3—5 νὰθ' ἐκάστην.

Ὁδὸς Ἀγίας Φιλοθέης ἀριθ. 12, ἀκτικρὸ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Μεγάρου.

ΘΩΜΑΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΗΠΕΙΡΩΤΗΣ

Σιφυλιολόγος καὶ Παθολόγος Ἰατρός

Τελετοπενηθείς ἐν Εὐρώπῃ

Δι' ὅλως εἰδικῆς θεραπείας θεραπεύει ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν τὴν ὀξείαν καὶ χρονίαν βλεννορίαν καὶ τὴν αἱμορραγίαν τῶν αἱμορροειδῶν (ζοχάδων).

Ὁδὸς Προαστείου ἀριθ. 63. Ὁραὶ ἐπισκέψας 10—12 π. μ. καὶ 3—5 μ. μ.

Τοὺς ἀπόρους δωρεὰν 3—5 μ. μ. ἐκάστης Πέμπτης